

ನಿಸರ್ಗದ ಮಡಿಲು

ಕವನ ಸಂಕಲನ

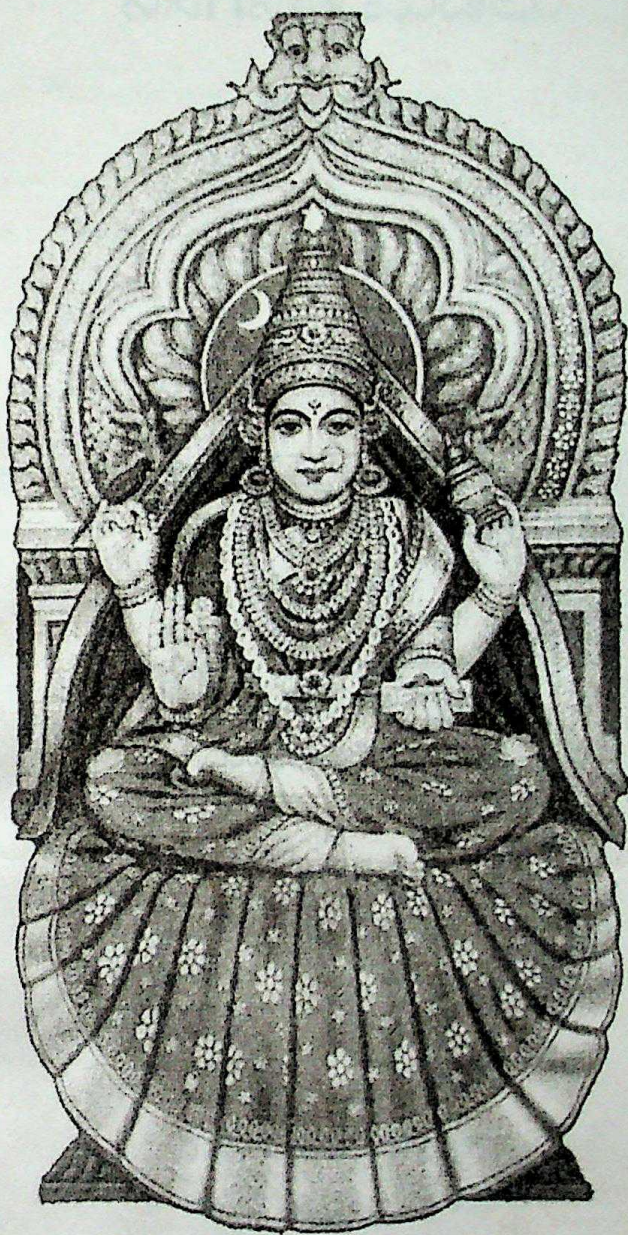

ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾರದಾ ಉಳುವೆ

ನಿಸರ್ಗ ಪ್ರಕಾಶನ

ಉಳುವೆ ಪಕ್ಷಿಧಾಮ, ಉಳುವೆ

ಶೃಂಗೇರಿ ತಾಲ್ಲೂಕು

ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

ನೆನಪಿನಕೋಲು

ಕುಮುದವನ

ಶೃಂಗಗಿರಿಯ ಒಡಲಿನಿಂದ -1

ಶೃಂಗಗಿರಿಯ ಒಡಲಿನಿಂದ -2

ನಿರ್ವಹಣಾ ಮಡಿಲು

ಕವನ ಸಂಕಲನ

ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾರದಾ ಉಳುವೆ

ಕೊಂ. ಪ್ರಶಾಂತ್,

ಶ್ರೀ ಅನಂತೇಶ್ವರ ನಿಲಯ

6ನೇ ತಿರುವು, 1ನೇ ಹಂತ ವಿನೋಬಾ ನಗರ,

ಶಿವಮೊಗ್ಗ - 577 201

ನಿರ್ವಹಣಾ ಪ್ರಕಾಶನ

ಉಳುವೆ ಪಕ್ಷಿಧಾಮ, ಉಳುವೆ

ಶೃಂಗೇರಿ ತಾಲ್ಲೂಕು

Nisargada Madilu, Kavana Sankalana,

by **Smt. Sharada Uluve**, ☎: 08182 - 255725

Published by : **Nisarga Publications, Uluve, Sringeri** ☎: 251244

© **Smt. Sharada Uluve**

Pages: 48

First Edition : 2005

ಚಿಲಿ ರೂ. : 25/-

ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ:

ಮುದ್ರಣ:

ಶ್ರೀಕಾಂತ್ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್,

ಶೃಂಗೇರಿ

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

ಮುನ್ನುಡಿ

ಶೃಂಗೇರಿಯ ನಿರ್ಸರ್ಗ ರಮಣೀಯ ತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಉಳುವ ಪಕ್ಷಿಧಾಮ ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಸದಾ ಹಸಿರಿನಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಈ ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾತೆಯ ಮಡಿಲು ಅದೆಷ್ಟೋ ಬಗೆಯ ವಿಹಗಪಂಕ್ತಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿದೆ, ನೀರು, ಆಹಾರವನ್ನಣಿಸಿದೆ. ಜನವಿದೂರವಾದ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಇಂಚರ, ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಗಿಡಮರಗಳ ಮರ್ಮರ, ತಂಪು ಗಾಳಿಯ ಮೆಲ್ಲಲಿ, ಹೃನ್ಮನಗಳಿಗೆ ತಂಪೆರೆಯುವ ಸಹಜ ವಾತಾವರಣ, ಮೈ ಮರೆಸುವ, ಮಾಲಿನ್ಯ ರಹಿತ ಪರಿಸರ, ಆನಂದದಾಯಕವಾದುದು, ಉಲ್ಲಾಸ ನೀಡುವಂತಹದು. ನಗರ ಜೀವನದ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಒತ್ತಡಗಳು, ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಯಿಂದ ಬೇಸತ್ತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಈ ತಾಣ ಉತ್ಸಾಹವರ್ಧಕವೂ, ಜೀವನೋಲ್ಲಾಸದಾಯಕವೂ ಆಗಬಲ್ಲ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕೃತಿಸಿರಿ ಚೇತನವನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಜೀವನದ ಪ್ರಭಾವ ಇಲ್ಲಿಗೂ ಕಾಲಿರಿಸಿದ್ದರೂ ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಾರ್ವಭೌಮತೆಗೆ ಕುಂದುಂಟಾಗಿಲ್ಲ, ಇಂತಹ ಸುಂದರ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಬಾಳಿನ ಬಾಲ್ಯ, ಯೌವನದ ಸುಮಧುರ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದ ಭಾಗ್ಯ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾರದಾ ಉಳುವೆಯವರದು. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮನವರ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಇವರ ಬಾಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಗಿರುವಂತಹದು. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಎಲ್ಲ ಮುಖಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ಚರಪರಿಚಿತ. ಮಳೆಗಾಲದ ರುದ್ರರಮಣೀಯತೆಯಂತೆಯೇ, ಚಳಿಗಾಲದ ಮೈಕೊರೆಯುವ ಚಳಿ, ಹಿಮದ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತ ಸಸ್ಯರಾಶಿ, ವಸಂತದ ವರ್ಣ ವೈಭವ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅವರಿಗೆ ಅನುಭವೈಕವೇದ್ಯ.

ಪ್ರಕೃತಿ ಕವಿ ಹೃದಯವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸದಾ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾತ್ರಿ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕವಿ ಹೃದಯ ಜಾಗೃತಗೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ಸಹಜ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ವಿಶ್ವದೆಲ್ಲೆಡೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಚಿಲುಮೆಯಾಗಿರುವುದು ಸರ್ವವೇದ್ಯ ಸಂಗತಿ. ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾರದಾ ಉಳುವೆಯವರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವಾರು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು, 'ನೆನಪಿನ ಕೋಲು' ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳ ಸಂಕಲನವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಮಲೆನಾಡಿನ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಯುವ ಸಾಹಿತಿಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿರುವ ಇವರು 'ಅತ್ತಿಮೆಬೈ ಯುವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ' ಹಾಗೂ 'ಅಳಸಿಂಗ' ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದೀಗ 'ನಿರ್ಸರ್ಗದ ಮಡಿಲು' ಎಂಬ ಕವನ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಿಡಿ ಕವನಗಳನ್ನೇಕೆವು ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವಾರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು ಕಂಡಿವೆಯಾದರೂ ಸಂಕಲನವಾಗಿ ಇದು ಅವರ ಮೊದಲ ಪ್ರಯತ್ನ. ಈ ಚೊಚ್ಚಲ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ

ನಿರ್ಗದ ಮಡಿಲು

ಕವಯಿತ್ರಿಯಾಗುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಕವನ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಮೂವತ್ತು ಕವನಗಳಿವೆ. ಈ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ವೈವಿಧ್ಯವಿದೆ. ಸಹಜತೆಯಿದೆ. ಸಂಕಲನ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಳ್ಳುವುದೇ 'ವಸಂತ' ನಿಂದ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ದಿನಗಳೂ ಸುಖದ, ನಲಿವಿನ ದಿನಗಳೇ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ. ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದರೂ ಹಂಬಲಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಈ ಹಂಬಲದ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯಂತೆ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ 'ವಸಂತ'ದ

'ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ

ಚೈತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದು ಸರಿಯೇ' ಎಂಬ ಸಾಲುಗಳು. ಆದರೆ ದೊರೆತಷ್ಟನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸಂತಸದಿಂದಿರುವ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯವೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ..

'ನನ್ನೆಷ್ಟು ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯವೋ

ವರುಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನಿನ್ನ ಕಾಣುವೆ

ಮತ್ತು ಬರುವ ತನಕ ನಿನ್ನ ರೂಪ

ಕನಸು, ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸುತ್ತಿರುವೆ' ಎಂಬ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ವಿಧವೆಯ ದರ್ಶನವೇ ಅಮಂಗಳ, ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಹಾಳು ಎಂದು ಇಂದಿಗೂ ನಂಬುವ, ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗೆ ದಾಸರಾಗಿರುವ ಜನರದೆಷ್ಟೋ!! ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಉತ್ತರ ನೀಡುವಂತಿದೆ 'ಕಲಿಕೆ' ಕವನ.

'ವಿದಾಯದಾಸೆ' ಕವನದ

'ಮಧುರ ಕ್ಷಣಗಳಿವೆ ಒಂದಿಷ್ಟು

ಹೃದಯದೊಳ ಮೂಲೆಯಲಿ

ಮಳೆ ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೂ ಉದುರುವ

ತೊಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ಹನಿಯ ರೂಪದಲಿ' ಎಂಬ ಹೋಲಿಕೆ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ.

'ಸಾವಿಲ್ಲದವಳು' ಕವನದಲ್ಲಿನ ರೂಪಕಮಾಲೆ ಕವಯಿತ್ರಿಯ ಕಲ್ಪನಾ ಚಾತುರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಂತಿದೆ.

'ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡು' ಕವನದಲ್ಲಿನ..

'ಹಾವೈತೆ ನೋಡ್ತೀರಾ ಸ್ವಾಮಿ?'

'ಬೇಡಪ್ಪ' ಅಂದೊಡನೆ ನಗ್ಗಾನೆ,

ಸತ್ಯ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ಗೊತ್ತು' ಎಂಬ ಸಾಲುಗಳು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿವೆ, 'ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡು'ನ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಗೆ ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿಯಂತಿವೆ.

'ಪ್ರೇಮಿಗಳ ದಿನ'ದ ಸಂಕೇತದಂತಿರುವ ಕೆಂಪು ಗುಲಾಬಿಯ ಕಥನರೂಪದಲ್ಲಿರುವ 'ಕೆಂಪುಗುಲಾಬಿಯ ಕರೆ'ಯನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೀತಿಯನ್ನು ಕವನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ನಿಸರ್ಗದ ಮಡಿಲು

ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ, ಕಾಯದ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಯೌವನ, ಮುಖ್ಯನ ನಂಟಲ್ಲ, 'ಅದಿರುವುದು ಸದಾ ಚಿರಯೌವನೆಯಂತೆ'. ಕೇವಲ ಬಹಿರಾಡಂಬರದ, ಕೃತಕತೆಯ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ 'ಪ್ರೇಮಿಗಳ ದಿನ'ಕ್ಕೆ ನೈಜ ಪ್ರೇಮದ ಸಂದೇಶ ನೀಡುತ್ತಿದೆ, ಈ ಕವನ...

'ಚಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ' ಕವನ ರಂಗೋಲಿಯ ಪ್ರಥಿ ಮೂಡಿಸುವ ಚಿತ್ರಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿದ್ದರೂ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ಧ್ವನಿಸುತ್ತಿದೆ, ನಾನು ಚಿತ್ರ ನೀನು ನಿಮಿತ್ತ, ಇದು ಆ ವಿರಿಂಚಿಯು ನಿಯಮಿಸಿದ ಸೂತ್ರ' ಎಂಬ ಕೊನೆಯ ಸಾಲುಗಳಂತೂ ತುಂಬ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿವೆ.

ರಾಮನನ್ನು ಆದರ್ಶಪುರುಷನೆಂದೂ, ದೇವರೆಂದೂ ಪೂಜಿಸುವ ನಾವು, ಆತನ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ ತಮೋಗುಣದ ದಾಸರಾಗುತ್ತ ನಡೆದಿದ್ದೇವೆ. 'ನಿಷ್ಕಾಮ ಪ್ರೇಮ' ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತಾಗಿದೆ. ಆ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಜನರಲ್ಲಿ ತುಂಬು ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಿದೆ 'ರಾಮಪ್ರೇಮ' ಕವನ.

ಮನುಷ್ಯ ಹುಟ್ಟಿನೊಡನೆಯೇ ಸಾವು ನಿರ್ಧಾರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಾಳಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರ, ಮಿತ್ರರ, ಸಾಕಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ, ಗಿಡಮರಗಳ ಸಾವನ್ನು, ವಿನಾಶವನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಸಹ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಸಾವಿನಲ್ಲೇ ಅಂತ್ಯ ಕಾಣುವವರೇ, ಗೋರಿಯಿತ್ತ ಪಯಣ ಸಾಗಿಸುವವರೇ. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು 'ಗೋರಿಯೊಂದಿಗೆ.. ದಿನಚರಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂಬ ಮಾರ್ಮಿಕ ಮಾತುಗಳಿಂದ 'ಅದೇ ದಾರಿ ಅದೇ ಗೋರಿ' ಕವನ ಸಾರುತ್ತಿದೆ. ಇರುವಷ್ಟು ದಿನ ಸಾರ್ಥಕ ಬಾಳು ನಮ್ಮದಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಧ್ವನಿ ಕವನದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿದೆ.

ಕಾಗೆ ಕೂಗಿನ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ಮನೆಗೆ ನೆಂಟರು ಬರುವರೆಂದು ನಂಬಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಗೆಳತಿಯ ಮನೆ ಕಡೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೊಬ್ಬಳು ಗೆಳತಿಯ ಮನೆಯ ಗೇಟಿನ ಮೇಲೆ ಕಾಗೆ ಕುಳಿತು ಕೂಗಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯೂ ತನ್ನಂತೆ ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಬಂದೊಡನೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾಳೆ, ಕದ ತೆರೆದಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ..

'ಅಂದಿನಿಂದ ತೆರೆದೆ ಇದೆ ಕದ

ಯಾರೇ ಬರಲಿ ಮನಸಿಗೇನೊ ಮುದ'

'ಅನುಭವದ ಪಾಠ' ಕವನ ಸರಳವಾಗಿದ್ದು ಮರೆಯಲಾಗದ, ಮರೆಯ ಬಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ನುಡಿಯುತ್ತಿದೆ.

'ನಮ್ಮ ಸದನ' ಶಾಲೆಯ ಜೀವನದ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಬಾಳಪಯಣದ ನಡೆಯನ್ನೂ ಸಮೀಕರಿಸುತ್ತ ಸಾಧನಾರಹಿತ ಬಾಳಿನ ನಿರರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಧ್ವನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಸೆ, ನಿರಾಸೆ, ನೋವು, ನಲಿವು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆದರೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಬಾಳು ಸಹನೀಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಆಗಬೇಕು ಎಂಬ ಆಶಯವನ್ನು

'ಹೊಸವರುಷ' ಕವನ ಸಾರುತ್ತಿದೆ.

'ಭಾವಗೀತೆ' ಕವನ ರೂಪಕಗಳ ಮಾಲೆಯಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಕವನ. ಕುವೆಂಪುರವರ ಕವನವೊಂದರ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಣೆಗೆ ತರುವಂತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ 'ಮೊರೆ' ಕವನ ಭಗವಂತನ ಆಗಮನಕ್ಕಾಗಿ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಿದೆ.

'ಜೀವಭಾವ' ಹಿಮಮಣಿಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೊಬಗನ್ನು ಪರ್ಣಿಸುವ ಸುಂದರ ಕವನ.

'ತುಂಬು ಮೈಯ್ಯು ಸುಂದರಿ

ನಿಸರ್ಗಕನ್ನೆಗೆ ತೊಡಿಸಿದವರಾರು...?

ಈ ಮುತ್ತಿನಹಾರ, ಎಂಬ ಸಾಲಿನ ಪ್ರತಿಮೆ ಕವಯಿತ್ರಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿ ವೀಕ್ಷಣಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಂತಿದೆ. ಕಾಣುವ ಕಣ್ಣು, ಮಿಡಿಯುವ ಮನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡರಿಸಬಲ್ಲದು.

'ವಿದಾಯಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ' ಕವನ ಕರ್ಣನ ಹೀನ, ದೀನ ಬದುಕಿನ ಜೀವಂತ ಚಿತ್ರದಂತಿದೆ. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿ, ಐವರು ಪಾಂಡವ ಸೋದರರ ಅಣ್ಣನಾಗಿ ಬಾಳಿ ಬೆಳಗಬೇಕಾದ ಕರ್ಣ ಹಂಗಿನ ಕೂಳಿಗೆ ದಾಸನಾಗಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಈ ಕವನದಲ್ಲಿ ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಕವನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ

'ಅವನ ಮನದಾಳದಿಂದ ಹೇಳಿಸಬೇಕಿದೆ

ಒಮ್ಮೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಾರಿ

ಕರ್ಣಾ ಓ ಅಣ್ಣಾ'

ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಹೃದಯ ವಿದ್ರಾವಕವಾಗಿದೆ, ಕಣ್ಣಾಲಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಚಿಮ್ಮಿಸುವಂತಿವೆ.

ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿ ಅದೆಷ್ಟೋ ನಳನಳಿಸಬೇಕಾದ ಜೀವದ ಕುಡಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಮುನ್ನವೇ ಹೊಸಕಿ ಹಾಕಿದೆ. ಇರುವ ಅದೆಷ್ಟೋ ಕಾಯ್ತೆ ಕಾನೂನುಗಳು, ತುಟಿಯಂಚಿನ ಅನುಕಂಪದ ನುಡಿಗಳು, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಘೋಷಣೆಗಳು ಈ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೊಲಗಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿವೆ. 'ಆಲೆಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಮನ' ಇಂತಹ ಬಡಪಾಯಿ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕನ ನೋವನ್ನು ಮನಮಿಡಿಯುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ.

'ಆಲೆಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಆ ಹುಡುಗ

ಅಲೆವ ಮನವಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ

ಮನದಲ್ಲೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನಿಗೂಢ

ನೋವಿಗೆಲ್ಲ ಆತನಾಗಿರಬಹುದೆ ಜಡ'

ಎಂಬ ಸಾಲುಗಳು ಘನೀಭೂತವಾದ ಬಾಲಕನ ನೋವಿನ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯಂತಿವೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕವನ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಕವನದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಮನಮಾತೃಕಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

'ಸುದಿನ' ದೇಶದ ಇಂದಿನ ಹಗರಣಗಳು, ಚಾತೀಯತೆ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇವರಿಸುತ್ತಲೇ ಮನವನ್ನು ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸಿ ಹೊಸ ಬದುಕಿನತ್ತ ಸಾಗುವ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಿದೆ.

ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿನ ಕೆಲವೇ ಕವನಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೆಂದು ಇತರ ಕವನಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇನೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. 'ಇಪ್ಪೇಮರ',... '??', 'ಮುಂಬೆಳಗು', 'ಆಲಿಕಲ್ಲು', 'ಆಕ್ಷಣ', 'ಅಭಿಲಾಷೆ' ಮುಂತಾದ ಇತರ ಕವನಗಳೂ ತಮ್ಮ ಒಳ ಆಶಯಗಳಿಂದ ಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಲಿತ್ಯದ ಅಭಾವ ಕಂಡು ಬಂದರೆ, ಕೆಲವೆಡೆ ತೀರಾ ವಾಚ್ಯವೆನಿಸುವ ಸಾಲುಗಳು ಕಾಣಬರುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಕವನ ಸಂಕಲನದ ಸೊಗಸಿಗೆ ಇವು ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗಿಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿನ ಬಹುಪಾಲು ಕವನಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ, ಮೂಲಸ್ರೋತವಾಗಿದೆ. ಕವಯಿತ್ರಿ ಶಾರದಾರವರು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒಡಲಿನಿಂದಲೇ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಡೆದವರಾದ್ದರಿಂದ ಇದು ಸಹಜ. ಇದೀಗ ಮಲೆನಾಡಿನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದರೂ 'ಮಣ್ಣಿನ ವಾಸನೆ'ಯನ್ನು ಮರೆತಿಲ್ಲದ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾರದಾರವರ ಕವನ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಸಂತಸದಿಂದ 'ಮುನ್ನುಡಿ'ಯ ಈ ಎರಡು ನುಡಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಬುದ್ಧವಾದ ಕವನಗಳು ಒಡಮೂಡಲಿ, ಕಾವ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೃಢ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಇರಿಸುವಂತೆ ಭಗವತಿ ಶಾರದೆ ಕರುಣಿಸಲಿ ಎಂದು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ದಿನಾಂಕ : 23-03-2005

ಟಿ.ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು,

ಕ.ಸಾ.ಪ., ಶೃಂಗೇರಿ

ಒಂದು ಮೌತು....

'ಸಾಹಿತ್ಯ' ಎನ್ನುವುದು ದೊಡ್ಡ ಅಲದಮರದಂತೆ. ಕಾದಂಬರಿ, ನಾಟಕ, ಕಥೆ, ಕವನ ಎಲ್ಲ ಅದರ ಬೀಳಲುಗಳು. ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆಯೂ ಯಶಗಳಿಸಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ 'ಕಾವ್ಯ'ವೆಂದರೆ ಆಸಕ್ತಿ, ಕಾರಣ ಭಾವಕ್ಕೂ ಭಾಷೆಗೂ ಮಧುರವಾದ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದು ಅದರ ಪೂರ್ಣರೂಪ ಲಭಿಸುವುದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ.

ಪದ್ಯ ಬರೆಯುವುದು ಗದ್ಯ ಬರೆಯುವಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವೇ ಪದಗಳ ಮೂಲಕ ಕಡಿಮೆ ಸಾಲುಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿಸುವುದು ಒಂದು ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಕಲೆ. ಈ ಕಲೆ ನನಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾರನಾದರೂ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿರುವುದಂತೂ ಸತ್ಯ.

ಬರಹ ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗೆ ಕಾಲಿಡಲು ಪುಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ ಎತ್ತಿದಲೂ ತವಕಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಹೆಜ್ಜೆಯೂರಲು ಮೊದಲು ಧೈರ್ಯದ ಔಷಧಿ ನೀಡಿದ್ದು ಸಹೋದರ ದ. ರಾಜಣ್ಣ. ಅವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದಲೇ ನಾನು ಕವನ ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು.

ಸಹಜವಾಗೋ ಅಥವಾ ಅಹಂನಿಂದಲೋ, ಇಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆಉರಿಯಿಂದಲೋ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ ತೆಗಳಿ ಮೂಲೆಗುಂಪು ಮಾಡಲು ಪಣತೊಟ್ಟಾಗ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಕುಗ್ಗದಂತೆ ಬರೆಯಲು ಸಂಜೀವಿನಿ ಶಕ್ತಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದು ಸ್ವಂತ ಸೋದರ ರಮೇಶ್ ಉಳುವೆ ಬದುಕು ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಮುಕ್ತರಾಗಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವೈವಾಹಿಕ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ದೂರವಾದಾಗ ನನ್ನ ಮಾನಸಿಕ ತುಮುಲವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಮತ್ತೆ ಮರಳಿ ಚೇತನ ಪಡೆಯಲು ಅಣ್ಣನದು ಪ್ರೇರಣೆ. ನನ್ನದೊಂದು ಕವನ ಸಂಕಲನ ಹೊರತರುವ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ಬೇರೇನಿದೆ?

ಕವನ ಎಂದ್ದೇಳುವ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದ ನನ್ನ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಓದಿ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾಪಾರಂಗತ ಟಿ.ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಹೃದಯದಾಳದ ನಮನಗಳು. ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಜೀವ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದ ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಳೆಯ, ಗೆಳತಿಯರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದ ಹಿರಿಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಉಪನ್ಯಾಸಕರುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನೆಯದಿರಲಾರೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗಂಧ, ಗಾಳಿ ಇಲ್ಲದ ನನ್ನನ್ನು ಕನಸಲ್ಲಿ ಬಂದು ನನಸು ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಮುಂದೆ ನಡೆಸುವ ತಾಯಿ ಶಾರದಾಂಬೆಗೆ ನಮನ.

ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೇಗೆ ಇರಲಿ ಬೆನ್ನುತಟ್ಟಿ ಹುರಿದುಂಬಿಸುವ ನೆಚ್ಚಿನ ಅಪ್ಪ, ಸಹೋದರ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅವರಿಗೆ ಚಿರಋಣಿ.

ಏನು ಬರೆಯುತ್ತಿ? ಎಂದು ಕೇಳದಿದ್ದರೂ ಬರವಣಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿ ಪೆನ್ನು, ಕಾಗದ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಬರೆಯಲು ಒತ್ತಾಯಿಸುವ ಸಹೃದಯಿ ಆಶುಕವಿ ಪ್ರಶಾಂತರಿಗೆ ವಂದನೆ.

ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀಕಾಂತ್ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್ ರವರಿಗೆ ತುಂಬುಹೃದಯದ ಧನ್ಯವಾದಗಳು

ಸೃಷ್ಟಿ ಗುಟ್ಟು
ರಟ್ಟು ಮಾಡಿ
ಕನಸು ರೂಪ
ನನಸುಗೊಳಿಸಿ
ಅಳದೆ ನಗುತ
ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಶಕ್ತಿ
ತುಂಬುತ
ಬದುಕು ಧನ್ಯವಾಗಿಸಿ
ಶಿವೆಯಾಗಿ ಮಾಯೆಯಾಗಿ
ತಾಯಿಯಾಗಿ ಒಲವಧಾರೆ
ಸುರಿಸುವ ಮಗಳು
ವಾಗ್ಗೇವಿಗೆ
ಹೇಳದೆ ಹೇಗಿರಲಿ...?

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಮನಗಳು. ವಿಮರ್ಶೆಗಳು ತೆರೆದ ಮನದಿಂದ ಬರಲಿ. ನನ್ನ ಈ ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಕೊಂಡು ಓದಿ, ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತಿರುವ, ತನ್ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿರುವ ಸಹೃದಯ ಓದುಗರು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ....

ಕೆ. ಶಾರದಾ ಉಳುವೆ

ಪರಿವಿಡಿ

ವಸಂತ	13
ಆಚ್ಛಾಧಾರಕನಿಗೆ	14
ಕಲಿಕೆ	15
ವಿದಾಯದಾಸೆ	16
ಸಾವಿಲ್ಲದವಳು	17
ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡು	18
ಕೆಂಪು ಗುಲಾಬಿಯ ಕರೆ	19
ಅದಿತ್ಯ	21
ಚಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ	22
ಇಪ್ಪೆಮರ	23
ರಾಮಪ್ರೇಮ	24
".....?"	25
ಅದೇ ದಾರಿ ಅದೇ ಗೋರಿ	26
ಹಂಬಲಿಕೆ	28
ಜೋಗುಳ	29
ಅನುಭವ ಪಾಠ	30
ಆ ಕ್ಷಣ	31
ನಮ್ಮ ಸದನ	32
ಅಭಿಲಾಷೆ	34
ಹೊಸ ವರುಷ	35
ನೀಲಾಂಜನ	36
ಮುಂಬೆಳಗು	37
ಭಾವಗೀತೆ	38
ಮೊರೆ	40
ಜೀವ - ಭಾವ	41
ವಿದಾಯಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ	42
ಆಲೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಮನ	44
ಅಲಿಕಲ್ಲು	46
ನಿಯಮವಿರದಿರೆ	47
ಸುದಿನ	48

"ವಸಂತ"

ಯಾವ ತಾಯಿಯ ಪ್ರೀತಿ ಪುತ್ರ

ನೀನು ವಸಂತ

ಹೆಜ್ಜೆ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತ

ಬಂದೆಯೆಂದರೆ ಮರುಳಾಗದಿರುವನೇ ಸಂತ

ನೂರು ನೋವು ಅಳಿಸಿ ನಗುವ ಬೆರಸಿ

ಚೈತನ್ಯ ತುಂಬುವ ಬಾಳಿಗೆ

ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಕುಟುಕು ಜೀವಕೂ

ಆಸೆಯಿರಿಸುವ ನಾಳೆಗೆ

ದಿನ ದಿನವೂ ಹೊಸ ಚಿಗುರು ಪಡೆದು

ಜನ ಮನ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವೆ

ಹಳತನೊಗೆದು ಹೊಸಹುರುಪು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ

ಪಾಠ ಕಲಿಸುವ ಗುರುವೆ ಆಗುವೆ

"ಮತುಗಳ ರಾಜ" ನೆಂಬ ಬಿರುದು ಹೊತ್ತ

ಚೆಲುವ ಚೆನ್ನಿಗ ದೊರೆಯೇ

ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ

ಚೈತ್ರದಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದು ಸರಿಯೇ?!

ನನ್ನೆಷ್ಟು ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯವೋ

ವರುಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನಿನ್ನ ಕಾಣುವೆ

ಮತ್ತೆ ಬರುವ ತನಕ ನಿನ್ನ ರೂಪ

'ಆಜ್ಞಾಧಾರಕನಿಗೆ'

ತೋಳುಗಳನ್ನು ಚಾಚುತ್ತ ವಸಂತ ಬಂದು
 ಪ್ರೀತಿಯ ಹೂ ಮಳೆ ಸುರಿಸುತ್ತ ನಂದರೂ
 ನಾನವನ ತೋಳು ಸೇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಗತಿಸಲಿಲ್ಲ
 ಏಕೆಂದರೆ ಜೊತೆ ನೀ ನಿರಲಿಲ್ಲ.
 ಸಾಗರದ ನೀರಾವಿಯಾಗಿ ಮೋಡಗಟ್ಟಿ
 ಮಳೆ ಸುರಿಸಲು ಮುಗಿಲು ಸಜ್ಜಾಯಿತು
 ಇಳೆ ಬಾಯ್ತೆರೆದು ಕಾದಿತ್ತು
 ಮಳೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೀನಿನ್ನೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ
 ರಾತ್ರಿಗಳು ದೀರ್ಘವಾದವು
 ಹಾಲು ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿ ಮೊಸರಾಗಲು
 ಬೇಕಿತ್ತು ಹುಳಿ ಮಜ್ಜೆಗೆ
 ಓ ಗೊಡಲಿಲ್ಲ ನೀನನ್ನ ಕರೆಗೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನೀ ಎಚ್ಚಿತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ
 ಕಾನನದಿ ಸುಮಗಳು ಬಿರಿದರಳಿದವು
 ಆಹ್ಲಾದ ಮಾರುತನೊಡಗೂಡಿ ಗಂಧ ಸೂಸಿದವು
 ಮಕರಂದ ಹೀರಲು ದುಂಬಿ ಬರಲಿಲ್ಲ
 ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿನ್ನುವ ನೀನೇ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ
 ಆಕಾಶದರಮನೆಯಲ್ಲಿ
 ನಕ್ಷತ್ರದೀಪಗಳುರಿದವು
 ಚೆಲುವಿಮ್ಮಡಿಸಿ ಮನಸೂರೆಗೈದವು
 ಪೂರ್ಣ ಆಸ್ವಾದಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ
 ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ರಸಿಕ ಮನದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ
 ಕೀಲಿ ನಿನ್ನಲಿತ್ತು ನೀನದನ್ನು ತಂದಿರಲಿಲ್ಲ
 ರಾತ್ರಿರಾಣಿ ನಿಶಾದೇವಿಯನ್ನು ಕೊಂದು
 ಬೆಳಕಿನ ರಾಣಿ ಉಷೆಯು ಬಂದಳು
 ಕೊಲೆಗಾರ್ತಿ ಎಂಬ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಲಿಲ್ಲ
 ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಬಲ್ಲವ ನೀನೇ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆಯಲ್ಲ.

"ಕಲಿಕೆ"

ಆಕೆ ಎದುರಾಗೆ...

ಕಾಲಲ್ಲಿ ತೂರಿದ್ದ ಚಪ್ಪಲಿ ಬಿಟ್ಟು ನಿಂತೆ
ಮೂಡನಂಬಿಕೆಗಳಿವೆ ನನ್ನೊಳಗೆ ಕಂತೆ ಕಂತೆ

ಇಡೀ ದಿನ

ಏನೋ ತಲ್ಲಣ

ಕೆಂಪು ಸೀರೆಯಡಿಯ ಮಂಡೆ ಬೋಳು

ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಬಡ್ತು ಬಳಿವ ಗೋಳು

ಆಗಿದ್ದರೂ ಪರಾಧೀನೆ

ಕರ್ತವ್ಯ ಪರಾಯಣೆ

ಮನು ಹೇಳಿದ್ದನೇ... ವಿಧವೆ ಅಮಂಗಲ?

ಬಳಗೇನೋ ತಳಮಳ

ಗಟ್ಟಿಯಾಯ್ತು ನಿರ್ಧಾರ

ನಡೆದುಬಿಟ್ಟೆ ಸರಸರ

ಅಂದಿನ ಗಳಿಕೆ ಹೆಚ್ಚು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪ್ರಶಂಸೆ

ಅವಳೊಡನೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವಾಸೆ

ಈಗ ನಿತ್ಯ ಪಡೆವೆ ದರ್ಶನ

ನಮ್ಮಿಬ್ಬರದು ಸುಖಮಯ ಜೀವನ.

'ವಿದಾಯದಾಸೆ'

ಮಧುರ ಕ್ಷಣಗಳಿವೆ ಒಂದಿಷ್ಟು

ಹೃದಯದೊಳ ಮೂಲೆಯಲಿ

ಮಳೆಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೂ ಉದುರುವ ತೊಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು

ಹನಿಯ ರೂಪದಲಿ

ಎಣಿಸುವ ಸುಖ ನನಗೆ ಬೇಡ

ಅದು ಕಾಲ ಸಖಿನಿಗಿರಲಿ

ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲೇಳುವ ತರಂಗಗಳಂತೆ

ಒಳಗೊಳಗೆ ಬೀಸಿ ಪುಳಕದ ಬಿರುಗಾಳಿ ಎಬ್ಬಿಸು

ಆದರೆ.. ಆದರೆ..

ಯಾರ ಬದುಕಿಗೂ ಹೊರೆಯಾಗದೆ

ಮುಳುಗಿಸದಿರಲಿ

ಕಳೆದು ಹೋದ ಕ್ಷಣಗಳು ಸಾಕೆನಗೆ

ಗಾಳಿಗೆ ಹೊಯ್ದಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ದೇಹಕೆ

ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲ ಇರಲಿ

ಸುಖವನ್ನೆಣಿಸದೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂಬ ಜನರಿಗೆ.

'ಸಾವಿಲ್ಲದವಳು'

ಆಕಾಶರಾಯನಿಗೆ ಸ್ಥಲನವಾಗೆ
 ಭೂಮಿಯ ಮರ್ಮಾಂಗದೊಳಗೆ ನೆತ್ತರು
 ಬಸಿರ ನೀರೊಡೆದು ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿದೆ
 ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗಿದೆ ಹೊಕ್ಕುಳ ಬಳ್ಳಿ
 ಬತ್ತಿ ಹೋಯ್ತು ಮೊಲೆ ಹಾಲು
 ಕೂಸು ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕಿದೆ
 ಕನಸು ಅರಳದಿದ್ದರೂ ತಾಯ್ತನದ ತೃಪ್ತಿ
 ನಿಂತು ಕೂಸಿನ ಜೊಲ್ಲು ಇದೀಗ ಹಲ್ಲು ಮೂಡಿದೆ
 ಕಾಲ ಸರಿಯುತ್ತ ಸರಿಯುತ್ತ
 ಋತುಗಳು ಬದಲಾದಂತೆ
 ಯೌವನ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದೆ
 ತಾಯಿ ಮುದುಕಿ ಮೂಲೆಗುಂಪು
 ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಬೆದೆಬಂದ ವಸಂತನ ಪ್ರೇಮದ ಕಂಪು
 ಕೂಸೀಗ ಎರಡು ದಡದಿ ನಿಂತ ನೌಕೆ
 ತಾಯಿ ಮಗನ ನಡುವೆ
 ಯಾರಾದರೀಗ ಆಜ್ಞೆ ಹುಯ್ದರೆ
 ಧಗ ಧಗಿಸಿ ಉರಿಯಬಲ್ಲುದು ಬೆಂಕಿ
 ದ್ವೇಷ ದಳ್ಳುರಿಯ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲಿ
 ಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾರೊ ಮೈಯಿ
 ಚೂಪು ಚೂರಿಯಿಂದ ಸೀಳಿದರೂ
 ಮಗನ ಸಂಬಂಧ ದೂರ ಮಾಡಿದರೂ
 ನಾನು ಮುಳುಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ
 ಮರ್ಮಾಂಗ ಸೀಳಿ ಬಂದು
 ರಕ್ತದ ಕಾಲುವೆ ಹರಿಸಿದ
 ನೋವ ಮರೆತಿರುವೆನಲ್ಲ

ತಾಯಿ ನಾನು, ನನಗೆ ಸಾವಿಲ್ಲ
 Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

"ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡು"

ಕಿರೈದು ಗೇಟು ಶಬ್ದವಾಗುತ್ತಲೇ
 ನಾಯಿ ಬೊಗಳುತ್ತದೆ
 ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ
 ಅದಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತು
 ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ ಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಬಾಲವಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತೆ
 ಇಲ್ಲದಿರೆ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತೆ
 ಒಳಗಿಂದಲೇ ಊಹಿಸಬಹುದು
 ಇಂತದಕ್ಕೆ ಕೂಗಿದೆಯೆಂದು
 ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ...
 ಅನುಭವದ ಮುಂದೆ ಬೇರೆ ಗುರುವಿಲ್ಲವೆಂದು
 ಗೊಲ್ಲ ಬರುತ್ತಾನೆ ಚಿಂದಿ ಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟು
 ಕೈಯಲೊಂದು ಪುಂಗಿ
 ಬಗಲಲ್ಲಿ ಕೊಳಕು ಬುಟ್ಟಿ
 ಶರೀರವಿದೆ ಸಪೂರಕೆ ಬಾಗಿ
 ಪುಂಗಿ ಊದಬೇಡ, ಹೇಳುತ್ತಲೇ
 ಒಳಗಿಂದ ಅಕ್ಕಿ, ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿ ತಂದಿತ್ತರೆ
 ಕೇಳುತ್ತಾನೆ....
 "ಹಾವೈತೆ ನೋಡ್ತಿರಾ ಸ್ವಾಮಿ?"
 "ಬೇಡಪ್ಪ" ಅಂದೊಡನೆ ನಗ್ಗಾನೆ
 ಸತ್ಯ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಗೊತ್ತು
 ಇದವನ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡು
 ಶೃತಿಯಿರದ ಬದುಕಿನ ಹಾಡು.

"ಕೆಂಪು ಗುಲಾಬಿಯ ಕರೆ"

ಪ್ರೇಮಿಗಳೇ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬನ್ನಿ
 ಇಂದು ನಿಮ್ಮದೇ ದಿನ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದಿರಲಿ ಮನ
 ಏನಿರಲಿ.. ಎಷ್ಟಿರಲಿ ಹಿಂದಿನ ದುಃಖಗಳು
 ಕಾಲಿಟ್ಟಿದೆಯಾ, ಕಾಲೂರಲಿರುವುದೋ...
 ಮುಂದಿನ ಬದುಕಿನಂಜಿಕೆಗಳು ಎಲ್ಲ ಮರೆತು ಬಿಡಿ
 ಕೈಗೆ ಕೈ ಬೆಸೆದು ಕಣ್ಣೊಳಗೆ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು
 ನಕ್ಕು ಬಿಡಿ, ಇಂದು ನಿಮ್ಮದೇ ದಿನ
 ಹಿಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನವರೆಲ್ಲ ಪ್ರೇಮಿಸಿದ್ದರು
 ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಒಂದಿನ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದಿದ್ದರು
 ಮುಳ್ಳುಗಳ ಮಧ್ಯೆಯಿರುವ ನಾನೆಂದ್ರೆ ನಿಮಗಿಷ್ಟ
 ಗೊತ್ತು ನನಗೆ ಕಿತ್ತು ಮುಡಿಗೇರಿಸಿದಂತೆಯೇ
 ಪ್ರೇಮದ ದಾರಿಯು ಕಷ್ಟ
 ರೋಮಿಯೋ, ಜೂಲಿಯಟ್, ಅನಾರ್ಕಲಿ, ಸಲೀಂ
 ಎಲ್ಲ ಪ್ರೇಮಿಗಳೇ ಕುಣಿದು ದಣಿದು ಮಲಗಿದವರೇ
 ಸತ್ಯ ಕಣ್ಣಿಂದಿದೆ ನೀವಂತೆ ಆಗುವವರೇ
 ಆದರೂ ಇಂದು ನಿಮ್ಮದೇ ದಿನ
 ಸಕಲ ಜೀವ ಕೋಟಿಗೂ ಉಂಟು

ಬಾಲ್ಯ, ಯೌವನ, ಮುಪ್ಪಿನ ನಂಟು
 ಪ್ರೇಮಕ್ಕಿಲ್ಲ ಇದ್ಯಾವ ಹಂತದ ಚಿಂತೆ
 ಅದಿರುವುದು ಸದಾ ಚಿರಯೌವನೆಯಂತೆ
 ನಾಳೆಗಳಿವೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು
 ನಿನ್ನೆಗಳ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಬೆಟ್ಟವಾಗುವಷ್ಟು
 ಸವಿಗಳಿಗೆಯ ಸುಧೆಯನೀಂಟಲು ಇರುವುದು ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣ
 ಬನ್ನಿ ಇಂದು ನಿಮ್ಮದೇ ದಿನ
 ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಭೂಮಿ, ಬಾನು
 ಎಲ್ಲ ನಿತ್ಯ ಇರುವುದೇ
 ಕೈ ಜಾರಿದರೆ ಈ ಹೊತ್ತು
 ಮತ್ತೆ ಬರುವುದೇ...?
 ಪ್ರೇಮಿಗಳೇ ಬನ್ನಿ ಇಂದು ನಿಮ್ಮದೇ ದಿನ
 ಕಾದಿರುವೆ ನಾನು ಕನಸು ಕಂಗಳಿಗೆ
 ನಲ್ಲನಿಂದ ನಲ್ಲೆಯ ಮುಡಿಯೇರಿ
 ಕೆಂಪಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಹರಿಯೊ ಪರಿಗೆ.

"ಆದಿತ್ಯ"

ಅವನು ಬರುವ ಮೊದಲೇ ನಾನೆದ್ದು
ಮನೆ ಮುಂದಿರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ಅಂಗಳಕ್ಕಿಳಿದು
ಬಿಳಿಗಲ್ಲುಪುಡಿ ತುಂಬಿರುವ ಚಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು
ಕುಕ್ಕುರುಗಾಲಲಿ ಕುಳಿತು
ಚುಕ್ಕಿಯಿಟ್ಟು ಬಿಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಚಿತ್ರ
ವರ್ಷಕಾಲವೊಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ
ಇದು ನಿತ್ಯ ಸತ್ಯ
ಬರುತ್ತಾನೆ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯ
ಚೂರೂ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲ
ಚಪ್ಪರದ ಕೆಳಗಿರುವ ನನ್ನ ಕಂಡು
ಸಂದಿ.. ಸಂದಿಯಲೆ ಕಣ್ಣೊಡೆಯುತ್ತ
ಮೇಲಿನಿಂದಲೇ ಮುತ್ತಿಡುತ್ತಾನೆ
ಆ ಮೈ ಜುಮ್ಮೆನಿಸುವ ಮಂದಾನಿಲ
ಗರಿಕೆಯ ಮುದ್ದಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಿಮಬಿಂದು
ಯಾರ್ಯಾರೂ ನೋಡಿಯಾರೆಂಬ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ
ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಮಕರಂದ ಹೀರುವ ಚೇನು
ಎಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ರಂಗೋಲಿ
ಹಿತವಾದ ಕಿರಣ ಮೈಸೋಕೆ ಏನೂ ಗಲಿಬಿಲಿ
ನಾನಾಗುತ್ತೇನೆ ಮೊಗ್ಗಿನಿಂದೀಚೆ ಬಂದರಳಿದ ಹೂವು.

"ಚಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ"

ಕಲೆಯಾಗದ.. ಆಗುವ
 ಬಿಳಿ ಕಲ್ಲುಪುಡಿಗೇ
 ಯಾವಾಗಲೂ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದು ನೆಲ
 ತೊಯ್ದು ಅಳಿಸುವುದು ಜಲ
 ಚಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ
 ಏನೂ ಭಯಬೇಡ
 ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ...
 ನೆಲ ಇರುವುದೋ
 ಕಲೆ ಉಳಿಯುವುದು ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ
 ಮರ.. ಗಿಡ.. ಬಳ್ಳಿ
 ಮನುಷ್ಯ, ಬಾವುಟ, ಗೂಟ
 ಆಸ್ಪತ್ರೆ.. ಯಾತ್ರೆ
 ಮಂದಿರ.. ಚರ್ಚು.. ಮಸೀದಿ
 ಸ್ಮಶಾನದ ಬೂದಿ
 ಏನೆಲ್ಲ ಇದೆ ಬಿಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ
 ಇಂದು ಈ ನೆಲ ಜಲ ನನ್ನದು ನಿನ್ನದೆ
 ಬಗೆ ಬಗೆಯಲಿ ಕಲೆಯರಳಿಸು
 ಬಿಳಿ ಕಲ್ಲುಪುಡಿಗೂ ಸಾರ್ಥಕತೆಯ ಕಲಿಸು
 ಬರುವ ತನಕ ಅಂತಕನ ಕರೆ
 ಗುಡಿಸುತ್ತ, ಮನೆಸುತ್ತ ಬಿಡಿಸುತ್ತಿರು ಚಿತ್ರ
 ಒಬ್ಬರಲ್ಲ ಒಬ್ಬರು ನೋಡುವರು
 ನನಗೂ ನಿನಗೂ ಜೀವ ತುಂಬುವರು
 ನಾನು ಚಿತ್ರ ನೀನು ನಿಮಿತ್ತ
 ಇದು ಆ ವಿರಿಂಚಿಯು ನಿಯಮಿಸಿದ ಸೂತ್ರ.

"ಇಪ್ಪೆಮರ"

ತುಂಗೆಯ ದಡದಲ್ಲೊಂದು ಬಾಗಿ ನಿಂತ ಇಪ್ಪೆ ಮರ
 ಅದರ ಕೆಳಗೆ, ಬರಿ ಮರಳು ರಾಶಿ
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಸುಟ್ಟು ಕರಕಲಾದ ಸೌದೆ ತುಂಡುಗಳು
 ಹತ್ತಿ ಕಿತ್ತು ಬಂದ ಕೊಳಕು ಥಡಿ, ಹರಿದ ಬಿಳಿ ಬಟ್ಟೆಗಳು
 ನಿಜದ ಈ ಚಿತ್ರಣ, ನಮ್ಮೂರ ಮಸಣ
 ಇಗೊ, ಕಾಯಕಳಚಿತೊಂದು ಆತ್ಮ
 ಒಂದಿರುಳೊ ಹಗಲೊ ಕಳೆದಂತೆ
 ಹೋಗಲೇ ಬೇಕಲ್ಲ ಮರಳಿ ಮಣ್ಣಿಗೆ
 ಮರಳಿ ಬಾರದ ಆ ಲೋಕಕ್ಕೆ
 ನಾಯಿ, ನರಿ, ಕಾಗೆಗೆ ಆಹಾರವಾಗಬಾರದೆಂದು
 ಈ ಇಪ್ಪೆ ಮರದಡಿಯೆ ಸುಡುತಿರುವರು
 ಶತ ಶತಮಾನ ಕಳೆದರೂ ನಿಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯವಿದು
 ಕಣ್ಣು, ಕಿಡಿ ಎಲ್ಲ ವೃಥಾ, ಮನುಷ್ಯ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರೇ ಸ್ವಾರ್ಥ
 ಹರಿವ ನೀರಿನೆಯ ಮೇಲೊಂದು ಚಿಕ್ಕಮೀನು
 ಪುಳಕ್ಕನೆ ಮೇಲಕ್ಕೆಗರಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದು ಬೆಂದನ್ನದ ಕಾಳನ್ನು
 ಅದ್ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ತೋ...
 ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಬಂಧು ಬಳಗ
 ಅಥವಾ...?
 ಅನಾಥ ಜೀವ, ಅದವರವರ ಭಾವ
 ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಮಗೆ
 ಗೊತ್ತಿದೆ ಇಪ್ಪೆಗೆ
 ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದರ ಹೂ ಎಲೆ ಕೊಂಬೆ

ನಿನ್ನ ಕಳೆದಿದ್ದು ನನ್ನ ಸೇರಿವೆ ತಿಪ್ಪೆಗೆ.

'ರಾಮಪ್ರೇಮ'

ಶಿವಧನುವ ಎತ್ತಿ ಮುರಿದು

ಸೀತೆಯ ವರಿಸಿದ

ಹೆದೆಯೇರಿಸಿ ಕೋದಂಡ ರೇಂಕರಿಸಿ

ಅರಿಗಳ ನಿಧ್ವಯ ಕಸಿದೆ

ಜಟಾಯುವ ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಬೆಂಕಿಯಿಟ್ಟರೂ

ಪಕ್ಷಿ ಕುಲವೆಲ್ಲ ಹಾಡುತ್ತಿಹುದು ನಿನ್ನ ನಾಮ

ನೀ ಮುದ್ದಿಸಿದ್ದೆಂದು ಬರಿ ಖಗವನ್ನೆಲ್ಲ

ಅಸಹಾಯಕ ಜೀವವದು

ಸಕಲ ಜೀವ ಕೋಟಿಯೂ ನಿನ್ನ ಆ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ

ಋಣಿ ರಾಮ

ನಿನ್ನ ಬಿಲ್ಲು ಶರಗಳ ಮಳೆ ಸುರಿಸೆ

ಹೇ ರಾಘವಾ, ರಾಕ್ಷಸನ ಕುಲವೆಲ್ಲ ನಾಶ

ಬಾಣಗಳಿಂದಲೇ ನಾಕ, ನರಕ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ

ಪುರುಷೋತ್ತಮನೇ ಆಗಿಹರೆಯಲ್ಲೂ ನಿನ್ನ ವಶ

ನಿನ್ನ ನಡೆ, ನುಡಿ ಬರಿ ತೋರಿಕೆಯದಲ್ಲ ಬಿಡು

ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲೂ ನಿನ್ನ ಆದರ್ಶವನೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿಹರು

ಸೀತೆಯಂತೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಅಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆದಿಹುದು

ರಜಕನಂತೆ ಚುಚ್ಚು ನುಡಿಯನಾಡುವ ಮಂದಿ ಹೆಚ್ಚಿಹರು

ಪಿತೃವಾಕ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ತ್ಯಜಿಸಿ ಹೋದವನೆ

ಸರ್ವರ ಪ್ರೇಮವ ಪಡೆದ ಅಗುಣಿತ ಗುಣಧಾಮನೆ

ಅಯೋಧ್ಯೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧ ಲಂಕೆಯ ಜನರ ಉಸಿರಾದವನೆ

ನೀನಂದು ಮಂದಿ, ಖಗ, ಮೃಗ ಮನಗೆದ್ದ ಆ ನಿಷ್ಕಾಮ

ಪ್ರೇಮವನು, ಈ ಜನರಲ್ಲಿ ತುಂಬೊ ಓ ಮಾನವ ಬಂಧು.

".....?"

ತಗ್ಗಿ ಬಗ್ಗಿ ನಡೆ ಹೊಸಲಾಚೆ ಕಾಲಿದಬೇಡ

ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ ಮನೆತನ

ಅಜ್ಜಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದಳು ಕೇಳಿದೆ

ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲಿ ಹೋಗು ಮುಖವೆತ್ತಬೇಡ

ಇರಲಿ ನಿನ್ನಲಿ ನಿನ್ನತನ

ಅಮ್ಮನ ಮಾತಿಗೆ ಹೊಂಟುಟ್ಟಿದೆ

ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಓದಬೇಕು

ಎಂದಿದ್ದರೂ ದುಡಿಯಲೇ ಬೇಕು

ಅಪ್ಪನ ನುಡಿಗೇ ಮೂಕವಾದೆ

ಮಕ್ಕಳು.. ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು

ಬದುಕನೊದ್ದು ಒದ್ದೆ ಮಾಡಿದರೂ

ಚರ್ಮ ಸುಕ್ಕಾಗಿ ದೇಹ ಹಣ್ಣಾದರೂ

ಗಟ್ಟಿ ಸ್ವರ ಹೊರಡಿಸಲು ಕಲಿಯದಾದೆ

ಉಪ್ಪು ಹುಳಿ ತಿಂದ ಕಾರಣ

ಎದುರಿಸಬಹುದಿತ್ತು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕ್ಷಣ

ಆದರೆ ನನ್ನದುರಿತ್ತು ಋಣ

ಸಜ್ಜನಿಕೆಗೆ ಶರಣಾದೆ

ಎಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳ ಹೊತ್ತ ಈ ಒಡಲು

ಈಗ ಬೋರ್ಗರವ ಕಡಲು

ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ತೆರೆದು ಒಳಗಣ್ಣು

ನಾನೀಗ ಮಾಗಿದ ಹಣ್ಣು.

"ಅದೇ ದಾರಿ ಅದೇ ಗೋರಿ"

ದಿನವೂ ನಾನು ನಡೆದಾಡುವ ದಾರಿಯಲಿ

ಇವೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗೋರಿಗಳು

ನನ್ನಜ್ಜ.. ಮುತ್ತಜ್ಜ ತಾತನದು

ಅಜ್ಜಿ.. ಮುತ್ತಜ್ಜಿ... ಹಿರಿಯಜ್ಜಿಯರದು

ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆಯಲಿ ಹೊರಟಿಹುದು

ನನ್ನದೊಂದು ಆಯಸ್ಸು ತುಂಬಿದ ಬಸ್ಸು

ಅದರ ನಿಲ್ದಾಣವೆಲ್ಲೋ? ಯಾವತ್ತೋ?

ಗೋರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಾನರಿಯೆ

ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮಗಳು.. ಮಗ

ನನ್ನಮ್ಮನ ಹಿರಿಯ ಮಗ

ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಗೆಳತಿ

ಸಾಕಿದ ನಾಯಿ.. ಮೊಲ.. ಕರು

ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಗೋರಿ

ಒಡಲೊಳಗೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉರಿ

ಅಪರೂಪದ ಗುಲಾಬಿ ಮೊಗ್ಗು

ಬೀನ್ಸಿನ ಹೀಚುಕಾಯಿ

ಹಕ್ಕಿ ಮರಿಯ ಕೆಂಪಾರದ ಬಾಯಿ

ತರುಣಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ ದೇವರು

ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ

ಒಂದೆರ ಮೇಲೊಂದು ಕಲ್ಲು ಪೇರಿಸಿಟ್ಟು

ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನಿಂದದನು ಹೊಡೆದುರುಳಿಸಿ

ಪುನಃ ಕಟ್ಟಿ "ಲಗೋರಿ...."

ಎಂದಾಟ ಆಡಿದಂತೆ

ಗೋರಿಯಿಂದೀಚೆ ಬಂದು

ಬದುಕಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವಂತಿದ್ದರೇ..

ಗೋರಿಯಿಂದೊಂದು ಆತ್ಮ ಬಂದು

ನನ್ನ ಯೋಚನೆಯ ಪಥ ಕಂಡು

ಅಯ್ಯೋ ಪೆದ್ದು ಹುಡುಗಿ

ಈಗಾಗಲೇ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಳಕೆ

ಜಗ ನಡುಗಿ

ಹುಡುಕುತಿದೆ ವಿನಾಶದ ದಾರಿ

ಅದೇ ಅದರ ಗುರಿ

ಮೌನವಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು ಮಗಳೇ

ನಾವೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಬಂಧುಗಳೇ

ಎಂದಾಗ ಕನಸು ಒಡೆಯುತ್ತದೆ

ಬೆಳಕು ಹರಿಯುತ್ತದೆ

ಅದೇ ದಾರಿ ಅದೇ ಗೋರಿ

ಮಹಾತ್ಮನ ಹುತಾತ್ಮ ದಿನವೆಂದು

ಆಕಾಶವಾಣಿ ಸುದ್ದಿ ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತದೆ

ಗೋರಿಯೊಂದಿಗೆ....

ದಿನಚರಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

'ಹಂಬಲಿಕೆ'

ಒಲವೇ...

ಬಾ ಎನ್ನ ಎದೆಗೆ

ಮೆತ್ತಗೆ ತುಳಿ

ಇಡುತ ನಿನ್ನ ಕೋಮಲ ಹೆಜ್ಜೆ

ನಿಧಾನ..ವಾಗಿ ಬಾ, ಬಾಳ ಕಡಲಿಗೆ

ನೋಡು..

ಹೇಗೆ ದಣಿದಿರುವೆ

ನಿರಂತರ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿ

ಎತ್ತರೆತ್ತರ ಚಂಡಮಾರುತದಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕು

ನಜ್ಜು ಗುಜ್ಜಾಗಿದೆ ಬಾಳ ದೋಣಿ

ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆಯಾ? ಒಳಗಣ ಬಿಕ್ಕು

ಬಾರೇ..

ಬಾಯಾರಿದರೂ ಈ ಜೀವನ ಸಮುದ್ರದ

ನೀರು ಕುಡಿದು ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿಲ್ಲ

ಉಪ್ಪುಪ್ಪು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ, ಆವರಿಸಿದೆ ಮುಪ್ಪು

ಬಸವಳಿದು ಸೋತಿರುವೆ

ಹೃದಯದ ಬಸುರಲ್ಲಿದೆ

ನಾಳೆಯ ಕೂಸು

ಬಾ ಗೆಳತಿ ಬಾ..

ಸೋತ ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಚೈತನ್ಯದ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿಸು

ಪ್ರೀತಿಯ ಒಂದೆರಡು

ಅಮೃತದ ಹನಿ ಕುಡಿಸು.

''ಜೋಗುಳ''

ನಿದ್ದೆಯಿರದ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ
ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಒಳ ನುಸುಳುವ
ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ
ಗೋಡೆ ತುಂಬ ಅಕರಾಳ ವಿಕರಾಳ ರೂಪದಿ
ನಿಂತ ಚಿತ್ರಗಳು
ಪಟ ಪಟನೆ ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತವೆ
ಬಟ್ಟೆಕೊಂಡಾಗ ಅಂಗಡಿಯಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ
ಪುಗಸಟ್ಟೆ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರುಗಳು
ಹಾಸುಗೆಯಡಿಯಲ್ಲಿಯ ನೆಲದಲ್ಲಿಯ ಕಿವಿಕೊರೆವ
ಓಡುಹುಳು
ಯಾರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು
ಈ ನಿಜದ ಗೋಳು
ನಿದ್ದೆಗೂ ಭಾವನೆಗೂ ಪಂದ್ಯ ಶುರುವಾಗೆ
ಹುಡುಕುವುದೆಲ್ಲಿಂದ ನಿರ್ಣಾಯಕನನು?
ಕೊನೆಗೂ ಸೋತು ಬೆಳಕ ಶಪಿಸಿ
ಕತ್ತಲೆಯ ತಬ್ಬಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ ಕಣ್ಣನು
ಈಗ ಎಲ್ಲವೂ ನಿರಾಳ, ನೀರವ
ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಗಾಳಿ
ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕು
ಎಲ್ಲವೂ ಹೇಳ್ತವೆ ಲಾಲಿ.

"ಅನುಭವ ಪಾಠ"

ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೋಟು ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ

ಕುಳಿತು ಕೂಗುತ್ತಿತ್ತು ಕಾಗೆ

ಈ ದಿನ ನೆಂಟರು ಬರುವರೇ..

ಅದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿದೆಯಾ ಹೇಗೆ?

ತಿಂಗಳ ಕೊನೆ

ಸುಧಾಮನರಮನೆ ಮನೆ

ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಯೋಚಿಸಿ ಮನೆಗೆ ತಗುಲಿಸಿ ಬೀಗ

ಗಳತಿ ಮನೆಯತ್ತ ಹೊರಟೆ ಬೇಗ

"ಅಲಿಸಿದೆ..."

ಅವಳ ಮನೆಯ ಗೇಟಿನ ಹಿಡಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕಾಗೆ

ಕೂಗುತ್ತಿತ್ತು ಹೀಗೆ

ನನ್ನಂತೆ ಯೋಚಿಸಿದ್ದರೆ ಆಕೆ

ಕ್ಷಣ ಚಿಂತಿಸಿದೆ

ಮರಳಿದೆ ಮನೆಗೆ

ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುವುದ ಕಲಿತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ

ಅಂದಿನಿಂದ ತೆರೆದೆ ಇದೆ ಕದ

ಯಾರೇ ಬರಲಿ ಮನಸ್ಸಿಗೇನೊ ಮುದ.

"ಆ ಕ್ಷಣ"

ಸಂದು ಹೋದ ಎಷ್ಟೋ ವರುಷಗಳ ನಂತರ
 ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನಾವು ಎದಿರಾಡೆವು
 ಕಣ್ಣೋಟದ ವಿನಿಮಯವಾಯ್ತು
 ಒಳಗೊಳಗೆ ಜೀವ ಮಿಡುಕಿದವು
 ನೆನಪುಗಳನ್ನೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿತ್ತು
 ಸಂಪಿಗೆ, ಜಾಜಿ, ಮಲ್ಲೆಯ ಕಂಪದ ಕಿತ್ತು
 ಮಾಮರದ ಚಿಗುರಿಗೂ ಕಾಯದೆ
 ಎದೆಯ ಗೂಡೊಳಗಿನ ಕೋಗಿಲೆ ಹಾಡುತ್ತಿತ್ತು.
 ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಮರುಕಳಿಸಿದಾಗ
 ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕಂದಕ
 ಅಲ್ಲವೆನ್ನುವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ?
 ಎಲ್ಲರ ಜೀವನವೂ ಒಂದು ನಾಟಕ
 ನಾನವನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿನ ಬಿಂಬವಾದೆ
 ಅವ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಡಗಿದ್ದ ಕಂಬಿಯಾದ
 ಅಡೆತಡೆಯುಂಟೆ ಬೀಸುವ ಚಂಡಮಾರುತಕ್ಕೆ
 ಭೋರ್ಗರೆದೆ ಬಿಟ್ಟಿತು ಮಳೆ
 ಮೊದಲು ಹೆದರಿ ಬೆದರಿ
 ಅನಂತರ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನಕ್ಕೆವು
 ಮುಳ್ಳುಗಳ ನಡುವೆಯಿದ್ದರೂ
 ಗುಲಾಬಿಯ ಪಕಳೆಗಳು ಅರಳಿದವು
 ಪ್ರತಿಪಕ್ಷವೂ ನಮಗೀಗ ಅಮೂಲ್ಯ
 ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಕಾಲ.

'ನಮ್ಮ ಸದನ'

ಜೀವನವೆಂಬುದೊಂದು ಕಪ್ಪು ಹಲಗೆ

ವಿಧಿ ಬರೆದಿರುವನದರಲಿ ಹಣೆ ಬರಹ

ಅರ್ಥವಾಗದು, ಅಳಿಸಲಾಗದು

ಆದರೂ ಓದುವ ಕುತೂಹಲ

ಸೊನ್ನೆಯಿಂದೊಂದು ಎರಡು ಹತ್ತು.. ನೂರು.. ಸಾವಿರದಾಚೆಗೂ

ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ

ಕೂಡಿ ಬಂದ ಮೊತ್ತಕ್ಕಿಂತ

ಕಳೆದಿದ್ದ ಹೆಚ್ಚು

ಬಾಹುಗಳು ಬಂಧಿಸಿದ್ದರೂ ಬದುಕಿನ ಸ್ನೇಹನ್ನು

ಒಳಪದರಗಳು ಮುತ್ತುಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಒಳಗನ್ನು

ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದಾಗ

ಅಗಲಿಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯ

ಪಾಸಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ

ಹೊಸ ಬೆಂಚು, ಹೊಸ ಸ್ನೇಹಿತರು

ಮೂರು ದಿನದ ಹಿಗ್ಗು,

ಫೇಲಾಗಿದ್ದರೇ..

ಅದೇ ಬೆಂಚು ಅದೇ ಸ್ನೇಹಿತರು

ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೀನೋ ಅರಳದಿರೆ ಮೊಗ್ಗು

ಜೀವನದೋದು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದಂತೆಲ್ಲ

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

ಆಯಸ್ಸಿನ ತರಗತಿಯಾಗುವುದು ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ
ಬದುಕನಾಟದಲಿ ಬಂದರೂ ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆಯಲಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅನುಮಾನ
ಮುಗಿಯುತ್ತ ಬಂದಂತೆ ಬಾಳಪಯಣದ ಕಲಿಕೆ
ಕಳಚುವುದೆಲ್ಲ ಇಹದ ಭವಬಂಧನಗಳು
ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ ಸಾಧಿಸಲಿತ್ತು ಇನ್ನೂ
ಮನದಲ್ಲೇಳುತ್ತದೆ ಅಲೆಯಂತೆ ಭಾವನೆಗಳು
ಜೀವನ ಶಾಲೆಯಲಿ ಸಂಕಲನ ವ್ಯವಕಲನದೊಂದಿಗೆ
ಸಾಗಿದೆ ಬಾಳುವೆಯ ಪ್ರಹಸನ
ವಿಕಸನದಾಟ.. ಪಾಠವೆಲ್ಲ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ
ಮಣ್ಣೊಳಗಿಹುದು ನಮ್ಮ ಸದನ

"ಅಭಿಲಾಷೆ"

ಜೀವದಾಕಾಶದಲಿ ಉಷೆ ಮೂಡುವ ಮೊದಲೇ
 ಅಗಣಿತ ಕನಸುಗಳು ನಯನದ ತುಂಬ
 ತುಷಾರದ ಬಿಂದುಗಳು ಮಣಿಯಂತೆ ಮಿಂಚುತ್ತಿರೆ
 ಪ್ರಕೃತಿಯಲೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಸುಂದರ ಬಿಂಬ
 ಮಳೆ ಬಂದು ನಿಂತ ನೀರಿನಂಗಳದಲೂ
 ಇತ್ತಲ್ಲೆ, ನಿನ್ನ ಗೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತು
 ಚುಕ್ಕಿ ರಂಗವಲ್ಲಿಯಲಿ ಬಣ್ಣಗಳು ಬೆರೆತು
 ಒಂದಾಗಿ ಹೋದಂತೆ, ತಮ್ಮ ಅಗಲುವಿಕೆ ಮರೆತು
 ಹೇಗೆ ಬಂದೆಯೇ ಕಂಗಳಿಂದಿಳಿದು
 ನನ್ನ ಮನದ ಮನೆಯೊಳಗೆ
 ಈಗ ನಾನು ಬರಲೇನೆ?
 ನಿನ್ನ ಅಮೃತದ ಕಡಲ ಹೃದಯದೊಳಗೆ
 ನೀನು ನಕ್ಕರೊಮ್ಮೆ
 ಪಾರಿಜಾತ ಸುರಿಸುವುದಂತೆ ಹೂವ
 ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಿರಿದರಳಿ ಪಸರಿಪುದಂತೆ ಪರಿಮಳವ
 ನನ್ನದೆಯ ನಿಶೆಯ ತೆರೆ ಸರಿಸಿ, ಕಿರಣದ ವರ್ಷಧಾರೆ ಸುರಿಸಿ
 ಕೇಳಿಸುತ್ತ ಭೂಮಿಗೀತ.
 ಜೀವನದ ಸಂಧ್ಯೆಯಲಿ ಸಿಲುಕಿ ನರಳುತ್ತಿರುವೆ
 ಹೇಳು ಗೆಳತಿ ಸಿಕ್ಕೀತೆ..?
 ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ನನಗೊಂದೆರಡು ಹನಿ,
 ಮಮತೆಯ ಕರಗಳಿಂದ ವರೆಸುವೆಯಾ ನನ್ನ ಕಂಬನಿ
 ಉರುಳಿದವೆಷ್ಟೋ ಬೆಳಕುಗಳು
 ನೀನಿಲ್ಲದೆ ಬಾಳ ಪಯಣದಲಿ
 ಒಮ್ಮೆ ಕಾಣಿಸುವೆಯಾ ಈಗಲಾದರೂ
 ದೀಪವಿರದ ಈ ದಾರಿಯಲಿ.

"ಹೊಸ ವರುಷ"

ಹಳೆ ವರುಷದ ಒಡಲಿಂದ ಬಂತು ಹೊಸ ಚೈತ್ರ
 ಹೂ ಹಣ್ಣಿಗೂ ಹೊಸ ಬಣ್ಣ ಮೆರಗು ಎಲ್ಲ ಹೊಸ ಚಿತ್ರ
 ವರ್ಷ ಜಾರಿತೊಂದು ಇನ್ನು ನೋವು ಅಂತರಂಗದೊಳಗೆ
 ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮೇಲೆದ್ದು ಬರುವ ಸುಳಿಗಾಳಿ ತರಂಗ ಒಡಲೊಳಗೆ
 ಪುಷ್ಪ ತೇರು ಚಿನ್ನದ ರನ್ನದ ಚಿಗುರು ಮಲೆನಾಡ ಕಣಿವೆ ಬೆಟ್ಟದ ತುಂಬ
 ಗಾಳಿ ಬಿಡಿಸಿತಲ್ಲಿ ರಂಗವಲ್ಲಿಯ ಚೆಲುವ ಚಿತ್ತಾರದ ನೆರಳ ಬಿಂಬ
 ಗಿಡಮರದ ಹಸಿರ ತೇರಿನಲಿ ಸರಸ ಸಲ್ಲಾಪದ ಕೂಗು
 ಕಳೆದ ವರುಷವೇ ನಿನ್ನ ನೆನಪಲಿ ಉಲ್ಲಾಸದ ತೇಗು
 ಚಳಿಯಲಿ ಇಬ್ಬನಿ ಕವಿದು
 ಜಡವಾದರೇನಂತೆ ಕ್ಷಣ ಜೀವನ
 ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ ಮತ್ತೆ ಬರುವ ಹೊಸ ವರುಷ
 ಮರಳಿಸುವುದು ಚೇತನ
 ಯಾರು ಅಳಿದರೂ ಯಾರು ಉಳಿದರೂ
 ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬರುವುದು
 ನೂರು ನೋವು ನೂರು ಭಾವ

"ನೀಲಾಂಜನ"

ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದೊಂದು ಮುಸ್ಸಂಜೆ

ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕೂಜನ

ದ ನಡುವೆ

ತುಳಸಿಯ ಮುಂದೊಂದು

ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ನೀಲಾಂಜನ

ಕಂಡಾಗ ನಿನ್ನ ನೆನಪು ಗೆಳೆಯಾ

ನೂರು ದುಂಬಿ ರೈಕಾರ

ದ, ಮಧ್ಯೆ ಪುಷ್ಪ ಪರಿಮಳ

ಮನವ ಹೊಕ್ಕು

ಒಡಲಾಳದಲ್ಲೇನೊ ತಳಮಳ

ವೆಚ್ಚಿಸಿದಾಗ ನಿನ್ನ ನೆನಪು ಗೆಳೆಯಾ

ಎಲ್ಲಿಂದಲೊ ಹರಿದು ಬರುವ

ಭಾವದೊರತೆಯಲಿ ಅದೇನೊ ತುಡಿತ ಮಿಡಿತ

ಹೃದಯದೊಳಗೆ ನೂರು ನದಿ ಕಲರವ

ದ, ಗಾನ ಮೂಡಿದಾಗ

ನಿನ್ನ ನೆನಪು ಗೆಳೆಯಾ

ವೀಣೆ ಸ್ವರ ಮಾಧುರ್ಯಕ್ಕೆ

ನುಡಿಸುವ ಬೆರಳ ಚೆಲ್ವಿಕೆಗೆ

ಮನ ಸೋತು ಶರಣಾದಾಗ

ಉಕ್ಕುವ ಹೊಸ ಮಿಲನ ಸಂಭ್ರಮದ

ಕುಣಿತದಲಿ, ನಿನ್ನ ನೆನಪು ಗೆಳೆಯಾ.

"ಮುಂಬೆಳಗು"

ನಿಶೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲಿ ಹೊಂಬಣ್ಣದುದಿಸೆ ಭಾನು
 ತೆಳು ಇಬ್ಬನಿ ಲೇಪನದ ಹೊಸ ಉಡುಗೆ
 ಹಚ್ಚ ಹಸುರ ಬಸುರಲಿ ಪಕ್ಷಿ ಸುಪ್ರಭಾತದ ಹಾಡು
 ಬರುತಿರುವ ಮುದ್ದಿನ ಸುಂದರಿ ಉಷೆಯ ಕೊಡುಗೆ
 ಗಿಡ, ಮರ, ಬಳ್ಳಿಗಳು ಸಿತಾರದ ತಂಗಾಳಿ ನುಡಿಸುತಿರೆ
 ಮೃದು ಇಂಪಿನ ಗಾನವದು ತುಂಬುತ್ತಿತ್ತು
 ಇರುಳ ಬಿಗಿಯಪ್ಪುಗೆಯು ಕಳಚುತಿರುವಾಗ
 ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕೂಜನದ ನಗೆಯು ಕೇಳಿ ಬಂತು
 ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಬಯಲಬಳಿ ಸೊಗಸಾಗಿ ಹರಿವ ನದಿ
 ಎಳೆರವಿ ಕಿರಣದಿಂದ ಮೇಳೈಸಿ ಹೊಳೆವ ಚಂದ ಬಣ್ಣಪ್ರದಂತು
 ನೋಡಿ ಮರುಳಾಗಿ ಮನ ಆನಂದದಿ ನಲಿಯುತಿರೆ
 ನನ್ನೊಳಗೊಂದು ಭಾವನೆಯ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂತು
 ವನಸಿರಿಯ ಒಡಲಿಂದ ಸುಗಂಧ ಪಸರಿಸುವ ಆ ಹೊತ್ತು
 ದಿನದ ಮೊದಲ ಪೂಜೆಯ ಪಡೆದ ದಿವಾಕರಾದಿತ್ಯ
 ಹೊಸ ಹರೆಯದಾ ತರುಣಿ ಹಸಿರುಪತ್ತಲವನುಡುವಾಗ
 ಬಾಗಿಲ ತೆರೆದಂತಾಯ್ತು ಆ ಮುಂಬೆಳಗು.

"ಭಾವಗೀತೆ"

ಚೈತ್ರ ಬಂದು ಗಿಡ, ಮರ, ಲತೆಗೆ
 ಚಿಗುರು ಚೆಲುವು ತೊಡಿಸಿದಂದು
 ಗೆಲತಿಯೊಂದಿಗೆ ದಿಬ್ಬವೇರಿ
 ಗಾಳಿ ಸಂಗೀತವಾಲಿಸುತ ಕುಳಿತನು
 ಎಳೆಯ ಸೂರ್ಯ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು
 ಹೊಂಗಿರಣದ ಗೆರೆಯನೆಳೆಯೆ
 ಮಲಗಿ ಮುದುರಿದ್ದ ಹಕ್ಕಿಯೆದ್ದು
 ರೆಕ್ಕೆ ಕೊಡವಿ ಹಾಡುವುದ ಕೇಳಿದನು
 ಮಂದಿ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ
 ಯಂತ್ರ, ಮಂತ್ರ ರಗಳೆಯಿಲ್ಲ
 ದಿಬ್ಬದಿಂದಾಚೆಯೊಂದು ಸುತ್ತು ಸುತ್ತ
 ಮೌನಭಾಷೆಯನಾಲಿಸಿದನು
 ಹೃದಯದಲಿ ರಸಗಂಗೆಯೊಂದು ಹರಿದು
 ಮನದ ಕೊಳೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ತೊಳೆದು
 ತನು ಗುಡಿಯ ಬಳಸಿ ಬರಲು
 ಆನಂದ ಪಡುವ ಪರಿಯನರಿತನು
 ಅಜ್ಜಿಯುಟ್ಟ ಹರುಕು ಸೀರೆಯಂತೆ
 ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹರಡೆ ತರಗಲೆ
 ಕಸದಿಂದ ರಸವಾಗುವ ಕೌತುಕ ಕಂಡು
 ಸೃಷ್ಟಿ ವೈವಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆರೆಗಾದನು

ಪವನ ಶುಚಿಗೊಳಿಸಿ ಪತ್ರ ಕುಸುಮದಳಗಳು
 ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶದ ನಡುವೆ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡೆ
 ದೇವ ಬಿಡಿಸಿದ ಚಿತ್ತಾರದ ಚಿತ್ರದ
 ಸೊಬಗ ಕಾಣತ ಮೈಯ ಮರೆತೆನು
 "ಗೆಳತಿ ನೋಡೆ, ಮುಗಿಲ ಮರೆಯಲಿ
 ಕಣ್ಣಾ ಮುಚ್ಚಾಲೆಯಾಡುವ ಶಶಿಗರಡು ಕೋಡೇ
 ಸಟೆಯೊ, ದಿಟವೊ, ಮಾಯೆಯೊ
 ಸುಮ್ಮನಿರದೆ ಕೇಳುತಲಿದ್ದೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನು
 ಮರ..ಮರಕೂ ಚಿಗುರು ಪಲ್ಲವದ
 ಹೊಳಹು ತುಂಬಲು ಕುಂಚ ಹಿಡಿದವನೇ
 ಪ್ರಕೃತಿ ಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು
 ನಮ್ಮನಾಗಿ ನಿಂತು ಯೋಚಿಸು ಎಂದನೇ?
 ನಿಸರ್ಗವೊಂದು ದೇಹ, ರವಿ, ಚಂದ್ರರೇ ಕಣ್ಣು
 ಹೂಗಳೇ ನಾಸಿಕ ಮೈ ದುಂಬಿ ನಿಂತ ಹಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು
 ನನ್ನೆದೆಯರಮನೆಯಲಿ ತಂದು ಕೂರಿಸಿ ವಸಂತ
 ಬರೆಯಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ ಸುಂದರ ಭಾವಗೀತೆಯ.

"ಮೊರೆ"

ನನ್ನ ಮನವೊಂದು ಬಾಲಿಯಾಲಯ
 ದೇವಾ, ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಲು ನೀನೆಂದು ಬರುವೆ
 ದಿನ ದಿನವೂ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ
 ಗಾಳಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ಕದ ತೆರೆದಿದ್ದೇನೆ
 ನೀ ನೆಲೆ ನಿಂತರೇನೆ
 ಮನದಾಲಯದಲ್ಲೊಂದು ಚೈತನ್ಯ
 ಅದಿಲ್ಲದಿರೆ.....
 ರಕ್ತ, ಮಾಂಸ, ಮೂಳೆಯಸ್ತಿಪಂಜರ
 ರಾತ್ರಿ ಮುಗಿದು ಬೆಳಕಾಗುವಾಗ
 ಅಸ್ತಿ ಪಂಜರದಲ್ಲೊಂದಾಶಾ ಕಿರಣ ಉದಯಿಸುವುದುಂಟು
 ಇಂದಾದರೂ ಮೊರೆ ಕೇಳಿ ನೀ ಬರಬಹುದೆಂದು
 ಹೇಳುವೆಯೇನೋ ಕಾಯವಿನ್ನೂ ಕಾಯಬೇಕೆಂದು
 ಕಣ್ಣೆದಿರು ಬಣ್ಣಿಸಲಾಗದ ಸಲಿಲ ರಾಶಿಯಿದೆ
 ಬಾಳನದಿಯಲಿ ತೇಲಿಬಿಡಬಹುದು ನಾವೆ
 ತನು, ಮನಕೆ ಕಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಸೇತುವೆ
 ಆದರೂ ಸುಮ್ಮನಿರುವೆ, ಎಲ್ಲೋ ಏನೋ ತೂತೊಂದಿದೆ
 ಮುಡಿಯ ಸಿಂಗಾರ, ಗುಡಿಯಲಂಕಾರದ ಹೂವು
 ಆಗದಿದ್ದರೂ, ಆಗಿಸು ಮಾಲೆ ಕಟ್ಟುವ ನಾರು
 ಹೂವು...ನಾರು...ಸ್ವರ್ಗ...ನರಕ ಎಲ್ಲ ನಿನ್ನದೆ
 ಬರಬೇಕು ನೀನು ಸಂಭವಾಮಿ ಯುಗೇ ಯುಗಿಗೆ ಕಾಯದೆ.

"ಜೀವ - ಭಾವ"

ಮುಗಿಲಿನಿಂದ ಜಾರುತ ಹಸಿರುಲ್ಲಿಗೆ ಇಳಿವ
 ತುಷಾರ ಬಿಂದುಗಳ ಆ ತಟಪಟ ಸದ್ದು
 ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲಿ ತಂಗಾಳಿಯ ಲೇಪನದಿ
 ನಾ ಆಲಿಸುವ ಕರ್ಣವ ತೆರೆದು
 ಮರುತನ ರಥದೊಳು ಕುಳಿತು
 ತೇಲುತ.. ತೇಲುತ ಇಳೆಗಿಳಿಯುವ ಪರಿ
 ಮನವನು ಹೊಕ್ಕು ಭಾವನೆಯ ಕೆರಳಿಸಿಹಳು
 ಶ್ವೇತ ಸುಂದರಿ
 ಮೂಡಣದ ಕದವ ತೆರೆಯುತ ಬಂದನು
 ಭಾಸ್ಕರ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಬೀರುತ ಹೊಂಗಿರಣ
 ಹಸಿರ ಬನದಲಿ ಮೊಲ್ಲೆಯರಳುವ ಸಮಯದಿ
 ಕಂಪಿಲ್ಲದ ಮೇರೆಯೆ ಇಲ್ಲದ ಸ್ನಾನ
 ಉಷಃ ಕಾಲದಿ ಎದ್ದು ನೋಡೆ
 ಗಿಡ, ಮರ, ಬಳ್ಳಿ ಹೂವಿಗೂ ಅಲಂಕಾರ
 ತುಂಬು ಮೈಯ ಸುಂದರಿ ನಿಸರ್ಗ ಕನ್ನೆಗೆ
 ತೊಡಿಸಿದವರಾರು..? ಈ ಮುತ್ತಿನಹಾರ
 ಅವನಾವನೊ? ಎಂತಿಹನೊ? ಎಲ್ಲಿಹನೊ?
 ಜೀವಕ್ಕೆ ಭಾವ ತುಂಬುವ ಕುಶಲಕರ್ಮಿ
 ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರೆ ಸುಮ್ಮಾನದಿ ಕಾಣುವಾಸೆ
 ಇರಬಹುದೆಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿ ಸಕಲ ಕಲಾಧರ್ಮಿ.

"ವಿದಾಯಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ"

ಹೃತ್ತೂರ್ವಕ ಸೇವೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ

ಸಂತ್ಯಾಸನಾದ ಮುನಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು

ಐದು ವರ

ಸಟೆಯೊ ದಿಟೆಯೊ

ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಂಬಲದೊಂದಿಗೆ

ಮುಗುದೆಗೆ ಅದೇನೊ ಅವಸರ

ದಿನಕರನ ಧ್ಯಾನಿಸಿ

ನಿಂತು ಕಣ್ಣು ಚಿಪ್ಪಿದ್ದರ ಫಲ

ಚಾಚಿದ ಕೈಯನ್ನಾವರಿಸಿದ್ದು

ನವಜಾತ ಶಿಶು

ಧರಿಸಿ ಕರ್ಣಕುಂಡಲ

ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗ

ನಾನಿನ್ನೂ ಕನ್ನೆ..

ತಾಯಿಯಾಗುವುದೇ..?

ಅಂತಸ್ತು.. ಮಾನ.. ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಅಂಜಿದ್ದರ ಪರಿಣಾಮ

ಮಾತೃ ಒಡಲಿನಿಂದ

ಗಂಗೆಯ ಮಡಿಲಿಗೆ ಜಾರಿಕೆ

ಬೆಸ್ತ ದಂಪತಿಗಳ ಸಾಕಾಣಿಕೆ

ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ಸುಯೋಧನ

ನೊಂದಿಗಿನ ಗೆಳೆತನ

ಸಾಮಾನ್ಯವೇ? ಮಾನ್ಯವಾಗಲೆಂದಲ್ಲವೇ
 ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ತನಗೆ, ಅಂಗರಾಜ್ಯದ ಭೂಪತಿ ಸ್ಥಾನ
 ಏನಿತ್ತು.. ಏನಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಒಂಟಿ
 ಅಮ್ಮಾ, ಜನನಿ ಕುಂತಿ
 ಹೇಳಿ ನಿಜವ
 ತುಂಬಿದೆಯಂತೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
 ನನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ದ್ವಂದ್ವವ
 ಜಾರಿಹೋಗಿ ಮುರಿದಿದೆಯೇಗ
 ರಥದ ಕೀಲು ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲಿ
 ನೆನಪಿನ ಪುಟ ಮೊಗಚಿದರೆ
 ಎಲ್ಲ ಚೂರು ಚೂರು ಅಸ್ಪಷ್ಟ, ಚಿತ್ರವೇ
 ಮನದಂಗಣದಲಿ
 "ಓ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ...
 ನಿನ್ನ ಮುಂಚೂಣಿಯಲಿ ರಥದಲ್ಲಿರುವ
 ಸೋದರ ವೀರ ಪಾರ್ಥ
 ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಣ
 ತೆಗೆವ ಮುನ್ನ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ
 ಅವನ ಮನದಾಳದಿಂದ ಹೇಳಿಸಬಾರದೆ
 ಒಮ್ಮೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಾರಿ
 ಕರ್ಣ.... ಓ ಅಣ್ಣಾ"

"ಆಲೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಮನ"

ರೈತರ ಬೆವರ ಧಾರೆಯಲಿ

ಸುಳಿ ಬೆಳೆದು ಗೆಣ್ಣು ಗೆಣ್ಣಿನ ಕಬ್ಬಾಗಿ

ಬಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸೆ ಸೂಲಂಗಿ

ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಡ ಹುಡುಗ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ

ಗಾಣ ಎಳೆವ ಹೋರಿಗಳ ಹಿಂದೆ

"ಓ ಎನ್ನುತ್ತ" ಬಾರುಕೋಲು ಬೀಸುವ

ಚಡ್ಡಿ ಬನಿಯನ್ನಿನ ತನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗ

ಅವನ ಕಣ್ಣಿಂದ ಆಲೆಮನೆಯೊಂದೆ ಜಗ

ಮತ್ತೆ ಕತ್ತಿಗೆ ತನುಮನ ಒಡ್ಡಿ

ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ನಜ್ಜು ಗುಜ್ಜಾಗಿದ್ದರೂ

ನೀಡುವುದದು ಸಿಹಿರಸ

ಹುಡುಗ ಕಬ್ಬಿಲ್ಲ, ಕೊಬ್ಬಿಲ್ಲ, ಮೊಗವೊ ಕುಡಿದು ಅದೆ ಕಹಿರಸ

ಅಗಲ ಬಾಯ ಒಲೆಗಳಲಿ ಕುಂಟೆಯ ದಂಡು

ಕುದಿವ ಬೆಲ್ಲದ ಪಾಕದ ಕಂಪು

ಮೊಗಚುತಿರೆ ಒಡಲ ಒಳ ಹೊರಗೆಲ್ಲ ಧಗೆ

ಕಣ್ಣುಂಬ ಅಸಹಾಯಕ ಗುಲಾಮ ಬದುಕಿನ ಹೊಗೆ

ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟೊಡನೆ ಆಲೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಣ್ಣರ ಮೇಳ

ಪಟ್.. ಪಟ್ ಗೇಣಳತೆಗೆ ಕಬ್ಬು ಮುರಿವ ತಾಳ

ಅವರುತ್ಸಾಹ ಹುರುಪು, ಬೇಡಿಕೆ ಕಳ್ಳನದ ತುಂಟನ

ಆಲೆ ಕಂಗಳಲಿ ನೀಡುವುದದು ಮನದಲಿ

ಉಕ್ಕುತ್ತದೆ ಬೆಂಕಿಗೆ, ಕುದಿದ ಬೆಲ್ಲದ ಪಾಕ

ಎತ್ತುವುದಿಲ್ಲ ಹುಡುಗ ಸೊಲ್ಲ

ಬೆನ್ನೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಲಾತ

ಆಲೆಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಆ ಹುಡುಗ

ಅಲೆವ ಮನವಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ

ಮನದಲ್ಲೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನಿಗೂಢ

ನೋವಿಗೆಲ್ಲ ಆತನಾಗಿರಬಹುದೇ ಜಡ?

ಇದು ಕಬ್ಬಿನ ಕತೆಯಲ್ಲ

ನನ್ನಂತಹವರ ಗೋಳು ಇದರೊಳಗಿವೆದೆಯಲ್ಲ

ಬಡ ಹುಡುಗ ನೋಡುತ್ತಲೆ ಇದ್ದ

ಗಾಣದ ಹಿಂದೆ ಸುತ್ತಿ, ಸುತ್ತಿ, ಆ ಹುಡುಗ ಬಿದ್ದ

ಶುರುವಾಯ್ತು ಗಾಣದ ಹಿಂದೆ

ಈ ಹುಡುಗನ ಸುತ್ತುವಿಕೆ

ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಕೊರಳೊಡ್ಡಿದ

ಜೀವನ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ.

"ಆಲಿಕಲ್ಲು"

ಸುರಿವ ವರ್ಷಧಾರೆಯಲೂ
 ಒಂದು ಸಂಭ್ರಮವಿರುವುದ ಕಂಡೆ
 ಮೋಡಗಳ ಘರ್ಷಣೆಗೆ ಪಟ ಪಟ
 ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು ಆಲಿಕಲ್ಲು
 ದೊಡ್ಡವರೇನು? ಚಿಕ್ಕವರೇನು?
 ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುವ ಮಗುವೂ
 ಸುರಿಸೀತು ಜೊಲ್ಲು
 ದೇವತೆಯು ನೀರಿನೊಳಾಟವಾಡೆ ಆಯಿತೆ...
 ಈ ಮಣಿಗಳ ಉದ್ಭವ?
 ಆವಿಯಾಗಿ ಮೇಲೇರೀಗ
 ಕೆಳಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ವೈಭವ
 ತಣ್ಣಗೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಉರುಟುರುಟು
 ಎಲಾ ನೀರಿನಲಿ ತೇಲುವ ಅಗಣಿತ ನಾವೆ
 ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುವರಿಲ್ಲದಾಗ ಮುಳುಗಿ ಕಾಣುವುದು ಸಾವೆ
 ಗಟ್ಟಿ ಎಂದರೂ ಮೃದುವೇ.
 ಮುಗಿಲಿನಲಿ ಅವಿತ್ತಿದ್ದರೂ
 ಗಾಳಿ, ಮಳೆ ಗುಡುಗಿನ ರಭಸಕೆ ಸಿಲುಕಿ
 ಲಜ್ಜೆಯಲಿ ಕೆಳಗುರುಳಿದರೂ
 ತಂಗಾಳಿಯಂತೆ ತಣ್ಣನೆ ಸ್ಪರ್ಶ
 ನೋಡುತ್ತಿರೆ ಮಾತ್ರ ಮತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ರ
 ನೀರೊಳಗೆ ನೀರಾಗಿ ಕರಗಿ ಪುನಃ ಗರ್ಭ ಸೇರುವ
 ನಿನ್ನ ಹುಟ್ಟೇ ವಿಚಿತ್ರ!
 ನಿನ್ನಲ್ಲಿನ ಮೋಹ, ಆಕರ್ಷಣೆ, ಆಸೆ
 ಗುಡುಗು-ಮಳೆಯ ನಡುವೆ
 ವರುಷದಲೆರಡು ಬಾರಿ ಸಿಗುವೆ
 ಮುಂಗಾರಿನಲಿ ನೀ ಬರುವೆಯೆಂದು ಕಾಯುವೆ.

"ನಿಯಮವಿರದಿರೆ"

ಅಗತೆ ಮಾಡಿದ ತೋಟದಲಿ ನಡೆದು ಬಂದ ಮಾಸ್ತರರು
 ಕೆಸರು ಕಾಲಲಿ ನಿಂತೇ ಗದರಿಸಿದ್ದರು
 ನಿಯಮವಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರೆ ಪಾಸಾಗೊಲ್ಲ
 ಹುಳುಗಳ ಬಾಧೆಯ ನಡುವೆಯು ಅರಳಿತ್ತು ಕಮಲ
 ಹಂಚಿನ ಮಾಡಿನ ತುಂಬ ಚುಂಗುಳ
 ಅಂಗಳದಲಿ ಪಾಚಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬೆಸೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ
 ಕಿಟಕಿ ಬದಿ ಕುಳಿತು ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆ ನೋಡಿದ ಮಗಳು
 ಕೇಳಿದಳು...

"ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಯಾಕೆ ನೀರು ಬೀಳುತ್ತಿಲ್ಲ?!"

ಇದ್ದ ಒಂದೇ ಕೊಡೆಯಲಿ

ಹೋಗಬೇಕು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಶಾಲೆಯ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ

ಇಲ್ಲದಿರೆ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ಕಾಣಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ನಾಳೆಗಿಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲವೇನೋ

ಗಾಳಿಯ ರಭಸಕ್ಕೆ ತೂತಾದರೆ ಕೊಡೆ

ಶಾಲೆಗೆ ಚಕ್ಕರ

ಮಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಯಾಕೆ ನೀರು ಬೀಳುತ್ತಿಲ್ಲ

ಯಾಕೆಂದರೆ ಏರು ತಗ್ಗಿದೆ

ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ

ಕೂಡಿ ಕಳೆದು, ಗುಣಿಸಿ, ಭಾಗಿಸಿ

ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹೊಸಲೆಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದರು

ಎಲ್ಲರನು ಒಂದು ಮಾಡುವ

ಗಣಿತಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ

ನಿಜ

ನಿಯಮವಿಲ್ಲದಿರೆ ಪಾಸಾಗೊಲ್ಲ

ಪಾಸು ಮಾಡಿಸುವ ಮಾಸ್ತರರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ...?

ಆ ಭಗವಂತ ಬಲ್ಲ.

"ಸುದಿನ"

ಕ್ಷಣ ನಿಂತು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಬಾಂಧವರೇ...
 ನಾಳೆಯ ದಿನಕೆ ಕಾಲಿಡುವ ಮುನ್ನ
 ಆಚರಿಸಿಯೇ ಬಿಡೋಣ ಸುದಿನವನ್ನು
 ಸರಳುಗಳ ಹಿಂದೆ "ಜೈ ಭಾರತ ಮಾತೆ" ಎನ್ನುತ್ತಲೇ
 ಕೊರಳೊಡ್ಡಿದ್ದಾರೆಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ನೇಣಿಗೆ ವೀರಪುತ್ರರು
 ಅಹಿಂಸೆಯಿಂದಲೇ ಬಂದಿದ್ದೆಂದರೂ
 ಸುಳ್ಳಿನಲ್ಲ, ಸಾಕಷ್ಟು ಹರಿದಿದೆ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ನೆತ್ತರು
 ನಾವಿಂದು ಸ್ವತಂತ್ರರು
 ಭೂತ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಭವಿಷ್ಯದ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ನಮಗೆ
 ವರ್ತಮಾನದ ತುಂಬ ಕ್ಷುದ್ರ ಹಗರಣ
 ಭ್ರಷ್ಟ ರಾಜಕಾರಣ
 ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿರೀಗ ಹುಳಿ ತೇಗು, ಬಂಡಾಯದ ಕೂಗು
 ಕಣ್ಣೆರೆಯಲೋ? ಬಿಡಲೋ?
 ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದೆ ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ
 ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೆ ಇರುವ ಮಗು
 ಇನ್ನಾದರೂ ಜಾತಿ, ಮತ, ಕುಲದ ಕಲಹ ಮರೆತು
 ಕೈಗೆ ಕೈ ಬೆಸೆದು ಒಂದೆಂಬ ಹೊಸ ಹಗ್ಗ ಹೊಸೆದು
 ಹಾರಿಸೋಣ ಧ್ವಜವ
 ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮನವ.

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

ಸಹೋದರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾರದಾ ಉಳುವೆ
ಇವರು ಈಗಾಗಲೇ ಹತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು
ಕಾದಂಬರಿ ರಚಿಸಿದ್ದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ
ಮಲೆನಾಡಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು
ಚಿರಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಇವರ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು
ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದು,
ಇದೀಗ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಕವನ ಸಂಕಲನ ನಿಸರ್ಗದ
ಮಡಿಲು ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನದ ಮೂಲಕ
ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವರ ಸಹಕಾರ
ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯಲಿ ಎಂದು
ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆ....

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ನಿಸರ್ಗ ಪ್ರಕಾಶನ, ಉಳುವೆ

ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾರದಾ ಉಳುವೆ
ಕವಿತೆ - 577139
ಪ್ರಕಾಶನ: 08265 250323